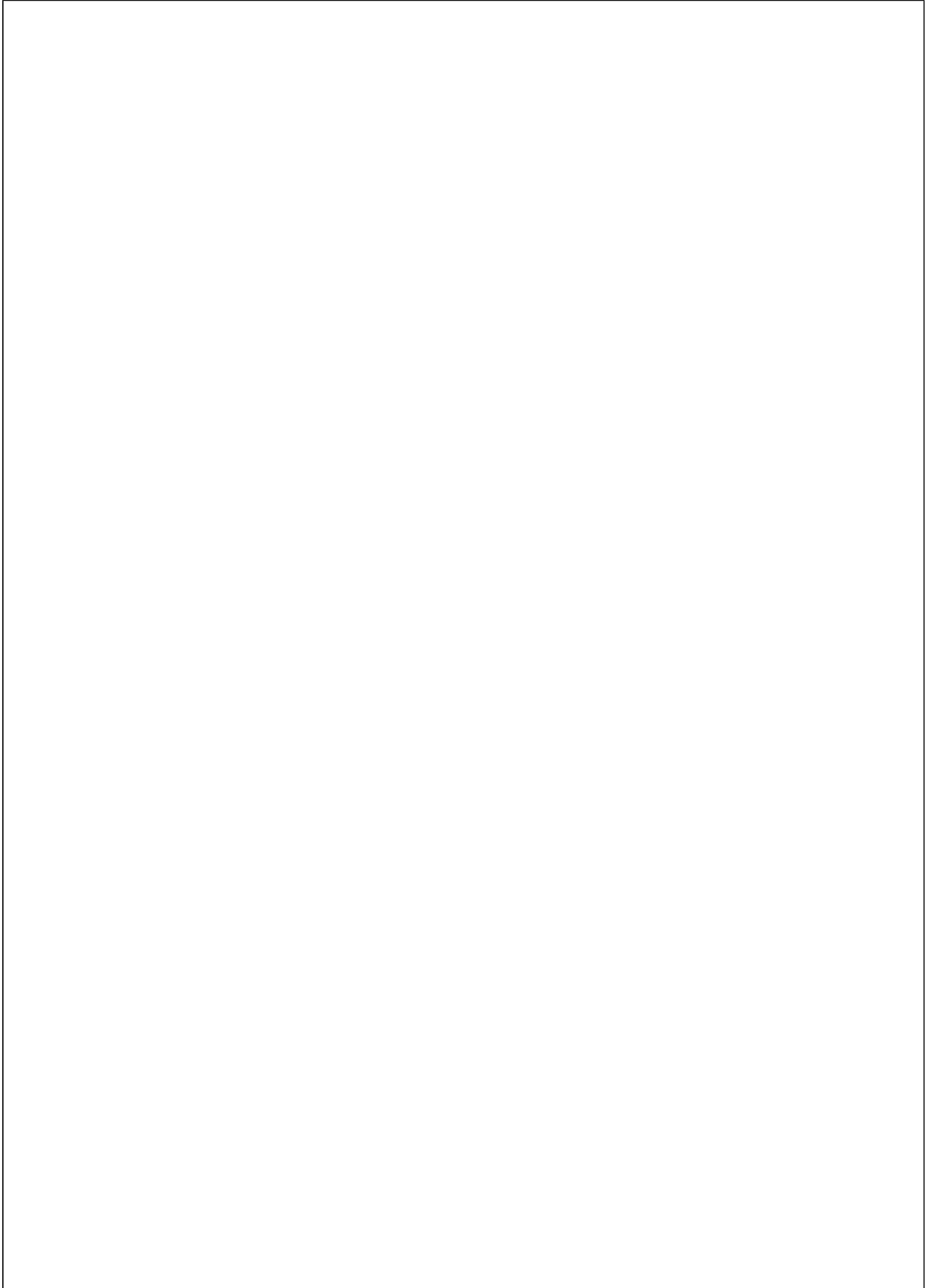

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/195430,Irena-Siwinska-Stefan-Starzynski-Chcial-by-Warszawa-byla-wielka.html>

27.02.2026, 09:28

[Następny](#)

[Powrót](#)

Irena Siwińska: Stefan Starzyński. Chciał, by Warszawa była wielka

Według ustaleń pionu śledczego Instytutu Pamięci Narodowej Stefan Starzyński, ostatni prezydent przedwojennej Warszawy, zginął z rąk gestapowców pomiędzy 21 a 23 grudnia 1939 r. w Warszawie lub w jej okolicach.

21.12.2026

[Wojna obronna 1939](#) [Zbrodnie niemieckie](#)

Stefan Starzyński urodził się 19 sierpnia 1893 r. w Warszawie, dzieciństwo spędził w Łowiczu. W 1905 r. jako uczeń tamtejszego gimnazjum brał udział w strajku szkolnym. W roku 1907 wrócił wraz z rodziną do Warszawy. Za członkostwo w młodzieżowej organizacji niepodległościowej był kilkakrotnie aresztowany przez władze carskie. W 1914 r. ukończył studia na Wyższych Kursach Handlowych im. Augusta Zielińskiego (obecnie SGH).

Od roku 1912 należał do Związku Strzeleckiego i Związku Walki Czynnej. Po wybuchu I wojny światowej wstąpił do Legionów Polskich, przeszedł cały szlak bojowy z I Brygadą. Po kryzysie przysięgowym, w lipcu 1917 r., wraz z innymi żołnierzami Legionów został internowany przez Niemców w Beniaminowie. Zwolniony z obozu 1 marca 1918 r., zamieszkał w Warszawie, gdzie rozpoczął pracę w Towarzystwie Przemysłowców. Jednocześnie działał potajemnie w Polskiej Organizacji Wojskowej.

Po odzyskaniu niepodległości pozostał w wojsku. Pełnił m.in. funkcję oficera Sztabu Generalnego. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej, wyróżnił się w walkach z Armią Konną Siemiona Budionnego. Wiosną 1921 r. poprosił o przeniesienie do rezerwy. Po zawarciu traktatu ryskiego został, na polecenie marsz. Józefa Piłsudskiego, wysłany do Moskwy, jako sekretarz generalny polskiej delegacji, w ramach dwóch spośród pięciu polsko-sowieckich komisji powołanych do realizacji traktatu.

Po powrocie do Polski w 1924 r. Starzyński zatrudnił się w Ministerstwie Skarbu, gdzie pracował do roku 1932, w ostatnich latach w randze wiceministra. W latach 1930-1933 był posłem na Sejm RP z listy BBWR, następnie prezesem BBWR w Warszawie.

Po odejściu z ministerstwa został wiceprezesem Banku Gospodarstwa Krajowego. We wrześniu 1933 r. objął funkcję generalnego komisarza Pożyczki Narodowej, rozpisanej w celu ratowania budżetu państwa po wielkim kryzysie. Ponadto w latach 1931-1939 wykładał w Szkole Głównej Handlowej. W 1938 r. został senatorem w Senacie RP z listy OZN-u.

► [Czytaj całość na portalu przystanekhistoria.pl](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Wrzesień 1939, Zbrodnie niemieckie

Artykuł